

Universitatea Spiru Haret anunță dispariția a trei cadre didactice ale instituției noastre de învățământ, trei profesori, profesioniști de excepție, mentori pentru numeroase generații de studenți și masteranzi: **prof. univ. dr. Valeriu Râpeanu, prof. univ. dr. Nicolae Dan Frunteletă și conf. univ. dr. Jenică Drăgan.**

Valeriu Râpeanu a fost un critic, istoric literar și profesor universitar român. A fost redactor la „Gazeta literară” (1954-1959), revista literară „Luceafărul” (1959-1962) și vicepreședintele Radioteleviziunii Române. A debutat ca scriitor în 1958, cu volumul „George Mihail Zamfirescu. Schiță monografică”. A colaborat în paginile a numeroase reviste literare și dramatice cu cronici, eseuri și articole, atât în țară, cât și în străinătate. I s-au acordat premiile „Ion Creangă” al Academiei Române (1982), premiul Uniunii Scriitorilor (1982) și premiul Asociației Oamenilor de Teatru (1987). Din 1991 a ocupat postul de conferențiar la Universitatea Spiru-Haret din București, ulterior devenind profesor și șef de catedră la Facultatea de Filozofie și Jurnalistică din cadrul USH.

Nicolae Dan Frunteletă a fost poet și publicist, fost redactor, secretar general de redacție și redactor-șef la „Viața Studențească” (1974), „Scânteia Tineretului”. În 1977 debutează cu volumul Puterea Sunetului, iar în 1980 este pus la conducerea revistei Luceafărul, fapt care declanșează un scandal în lumea literară, motivul fiind că dânsul nu era un membru al Uniunii Scriitorilor. După anul 1989 devine redactor-șef al săptămânalului Românul, secretar de stat și conducător al revistei Examene.

Jenică Drăgan a fost cadru didactic cu vocație al Facultății de Științe Juridice și Științe Administrative a Universității Spiru Haret, șef al disciplinei Criminalistică, după ce o lungă perioadă a coordonat activitatea disciplinei Drept Comercial Internațional. Însă, întreaga viață și-a dedicat-o binelui și frumosului. Absolvent – ca șef de promoție – al Școlii Militare de Ofițeri Activi a Ministerului de Interne și al Facultății de Drept din cadrul Universității București, a avut preocupări multiple în domeniul slujirii aproapelui și legii, deținând importante funcții în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române. După plecarea din această instituție, prin pensionare, a intrat în Baroul București, devenind un neostoit și talentat avocat. Rezultatul modului responsabil în care și-a desfășurat activitatea didactică și măsura priceperii sale au fost întotdeauna răsplătite din plin de aprecierea colegilor și a celor pe care i-a îndrumat. A fost un cadru didactic iubit de studenții și masternazii săi. A publicat numeroase volume, studii și cercetări științifice care au dat măsura priceperii sale profesionale. Iată titlurile doar câtorva dintre acestea: „Introducere în Dreptul Comerțului Internațional”, „Totul despre droguri”, „Drogurile în viața românilor”, „Dicționar de droguri, Dicționar enciclopedic de droguri”, „Dreptul comerțului internațional”, „Criminalistică” ș.a. Concomitent, talentul său literar l-a consacrat ca poet, fiind primit în rândurile Uniunii Scriitorilor din România. Sensibilitatea sa poetică a fost probată în numeroasele volume publicate de-a lungul timpului, printre care: „Efectul de fluture”, „Povara umbrei”, „Poeme întârziate”, „Alchimia virgulei”, „Poemele hoțului de tăceri”, „Rondou pentru flaut și neant”.

Pierdem trei profesori, oameni care au fost întotdeauna cu sufletul alături de eforturile instituției noastre de învățământ de a înainta pe drumul spre excelență.

Dumnezeu să îi odihnească în pace!